

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **W. M. T.**

skazanego z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i in.

K. E. L.

skazanego z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i in.

oraz innych skazanych

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 25 czerwca 2019 r.

wniosków obrońców skazanych W. M. T. i K. E. L.

o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 8 czerwca 2018 r., sygn. akt IX Ka [...],

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w W.

z dnia 1 września 2017 r., sygn. akt V K [...]

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosków.

UZASADNIENIE

Wyrok Sądu Okręgowego w W. z dnia 8 czerwca 2018 r., sygn. akt IX Ka [...] został zaskarżony kasacjami wniesionymi przez obrońców skazanych: W. T., K. L., P. M. i P. Ś.. Ponadto obrońcy W. T. oraz K. L. powołując się na art. 532 § 1 k.p.k. wnieśli o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia. W uzupełnieniu wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia obrońca W. T. zwrócił uwagę

na obowiązki skazanego związane z prowadzeniem gospodarstwo rolnego oraz konieczność pomocy rodzicom. Ponowny wniosek o wstrzymanie wykonania kary złożył drugi obrońca skazanego W. T., który został ustanowiony obrońcą w nieokreślonym terminie (brak daty pełnomocnictwa) podkreślając w nim sytuację rodzinną skazanego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wnioski obrońców skazanych nie zasługiwały na uwzględnienie.

Przypomnieć należy, że określona w art. 532 § 1 k.p.k. instytucja wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją prawomocnego orzeczenia ma charakter wyjątkowy. Stąd też złożenie wniosku o wstrzymanie wykonania wyroku i powoływanie się w nim na rażące naruszenie prawa zaistniałe w toku postępowania (każda kasacja podnosi taki zarzut) co do zasady nie przemawia za odstąpieniem od reguły bezzwłocznej wykonalności prawomocnego orzeczenia (art. 9 § 1 i 2 k.k.w.). W postanowieniach wydawanych na gruncie art. 532 k.p.k. najwyższa instancja sądowa konsekwentnie prezentuje pogląd, że sam fakt wniesienia kasacji nie stanowi dostatecznej podstawy do wstrzymania wykonania takiego orzeczenia, natomiast za takim postąpieniem może przemawiać okoliczność, że jego uchylenie rysuje się jako wysoce prawdopodobne, zaś wykonanie stwarza realną obawę nieuzasadnionego pokrzywdzenia skazanego, w szczególności spowoduje dla niego niekorzystne, nieodwracalne skutki. Nie chodzi przy tym o zwyczajne dolegliwości wynikające z wykonywania orzeczenia, zwłaszcza z odbywania kary, jak też o uwarunkowania mogące prowadzić do odroczenia wykonania kary lub uzyskania przerwy w jej odbywaniu.

Oceniając z tej perspektywy zasadność wniosków obrońców skazanych stwierdzić trzeba, że w przedmiotowej sprawie nie istnieje na tyle realna obawa poniesienia przez W. T. i K. L. dolegliwości wynikających z wykonania prawomocnego wyroku, których nie powinni doznać, aby przedmiotowe wnioski uwzględnić. Należy też uznać, nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego, że na obecnym, wstępnym etapie postępowania kasacyjnego uwzględnienie wniesionych skarg nie jawi się jako prawdopodobne w stopniu bardzo wysokim, mimo przekonanie obrońców o ich zasadności. Nie bez znaczenia

jest przy tym okoliczność, że w pisemnych odpowiedziach na kasację prokurator postuluje ich oddalenie jako oczywiście bezzasadnych.

Wobec tego, że obrońcy W. T. obok podkreślenia „charakteru” sprawy, obszernie informowali o prowadzeniu przez skazanego gospodarstwa rolnego i niechybnym jego upadku w razie pozbawienia skazanego wolności, nadto o sprawowaniu przez niego opieki nad będącymi w podeszłym wieku i schorowanymi rodzicami należy stwierdzić, że okoliczności te nie mają znaczenia dla decyzji o wstrzymaniu wykonania orzeczenia na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. Mogą natomiast uzasadniać wystąpienie z wnioskiem o odroczenie wykonania kary pozbawienia wolności (art. 151 § 1 k.k.w.), względnie o udzielenie przerwy w jej wykonaniu (art. 153 § 2 k.k.w.). Jeden z obrońców nadmienił zresztą, że wniosek o odroczenie wykonania kary pozbawiania wolności wobec W. T. został złożony i jest przedmiotem procedowania w Sądzie pierwszej instancji.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.